

МИНИМАЛНИ СТАНДАРДИ

ЗА ХУМАНИТАРЕН ОДГОВОР НА

ЦРВЕН КРСТ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА

МАКЕДОНИЈА

МИНИМАЛНИ СТАНДАРДИ ЗА ХУМАНИТАРЕН ОДГОВОР НА ЦРВЕН КРСТ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА

За време на кризна состојба многу организации и поединци обично се вклучуваат во обезбедување на хуманитарна поддршка и одговор на итната состојба. Затоа, е важно да се применуваат основни стандарди и начин на работа со цел да се обезбеди ефективен одговор, во спротивно, резултатите може да бидат неконзистентни и непредвидливи.

Почитувањето на основните хуманитарни стандарди обезбедува подобрување на квалитетот и ефективност на помошта која се обезбедува за целните категории и претставува начин на одговорно работење пред заедниците и луѓето погодени од кризата, вработените, донаторите, владите и другите засегнати страни.

Луѓето погодени од катастрофа или конфликт имаат право да добијат заштита и помош и да им се обезбедат основните услови за достоинствен живот. Хуманитарните стандарди се составени од низа активности кои треба да се реализираат за да може да им се обезбеди потребната поддршка на лицата погодени од одредена криза или катастрофа.

Овие хуманитарни стандарди на Црвениот крст на Република Северна Македонија имаат за цел да воспостават минимални норми за обезбедување на грижа и хуманитарна помош при вонредни и кризни состојби за различни категории на население на кое му е потребна поддршка од Црвениот крст.

Хуманитарните стандарди исто така претставуваат добра основа за подобро планирање, имплементирање и евалуација на активностите кои се преземени од страна на националното друштво како одговор на различни итни состојби во државата.

Хуманитарните стандарди треба да придонесат во подобрување на квалитетот на услуги на националното друштво со цел обезбедената хуманитарна поддршка да ги рефлектира потребите на погоденото население и истовремено да обезбеди ефективно и ефикасно трошење на обезбедените ресурси за помош на целните групи.

НАШАТА УЛОГА

Обезбедувањето на основните потреби за поддршка на заедниците и погоденото население од кризни состојби е примарно задача на државните институции и одговорните субјекти на национално и локално ниво. Како Црвен крст, ја препознаваме примарната улога и одговорност на државата да обезбеди навремена помош за погоденото население, во однос на обезбедување заштита и безбедност на луѓето и обезбедување поддршка за негово опоравување.

Уверени сме дека заедничките напори на институциите и хуманитарните организации се клучни за ефикасна превенција и одговор, и во таа насока Црвениот крст и другите граѓански асоцијации имаат суштинска улога во обезбедување на поддршка на властите во државата. Во услови кога капацитетите на државата и одговорните институции не се доволни за обезбедување на соодветен одговор на кризната состојба, Црвениот крст во соработка со партнерите од Меѓународното Движење на Црвен крст и Црвена полумесечина и други донатори, како помошник на властите во државата, обезбедува поддршка за погоденото население во рамки на своите можности и капацитети.

Нашата улога како хуманитарна агенција во однос на потребите на погоденото население е комплементарна на одговорностите на државата и институциите. Нашата улога во обезбедувањето на хуманитарна поддршка се случува кога институциите кои се примарно одговорни за обезбедување одговор не се целосно способни сами да ја извршуваат оваа улога, или можеби не се подготвени да го сторат тоа. Ние целосно се заложуваме и подготвени сме да го исполниме хуманитарниот императив согласно со нашите основни принципи да ги поддржиме напорите на надлежните органи за заштита и помош на погоденото население.

Ги повикуваме сите државни и недржавни чинители кои се вклучени во обезбедување на одговор на одредена вонредна состојба предизвикана од природна катастрофа или катастрофа предизвикана од човекот да ја почитуваат непристрасната, независна и непартиска улога на Црвениот крст на РСМ и да ја олеснат нашата работа преку отстранување на непотребни правни и практични бариери, и да обезбедат безбедноста на персоналот на Црвен крст и да овозможат навремен и непречен пристап до погоденото население.

ОПШТИ ПРИНЦИПИ, ПРАВА И ДОЛЖНОСТИ

Црвениот крст ги нуди своите услуги како хуманитарна агенција врз основа на принципот на хуманост и хуманитарниот императив, препознавајќи ги правата на сите луѓе погодени од катастрофа или судир - жени и мажи, момчиња и девојчиња. Тука се подразбираат правата на заштита и помош, рефлектирани во одредбите на меѓународното хуманитарно право, човековите права и законот за бегалци. Накратко правата можеме да ги сумираме на следниот начин:

- право на живот со достоинство;
- право на добивање хуманитарна помош; и
- право на заштита и безбедност.

Иако овие права не се формулирани на овој начин во меѓународното право, тие опфаќаат низа утврдени законски права и се во согласност со исполнување на хуманитарниот императив.

Правото на живот со достоинство се рефлектира во одредбите на меѓународното право, а особено во мерките за човекови права што се однесуваат на правото на живот, на адекватен животен стандард и на слобода од тортура или сурово, нехумано или понижувачко постапување или казнување. Правото на живот подразбира должност да обезбедуваме помош за да го сочуваме животот онаму каде постои закана по животот на луѓето. Достоинството подразбира повеќе од физичка благосостојба; тоа наложува почитување на целокупната личност, вклучително и вредностите и убедувањата на поединците и засегнатите заедници и почитување на нивните човекови права, вклучително и слобода, слобода на совест и почитување на вероисповед.

Правото на добивање хуманитарна помош е неопходен елемент на правото на живот со достоинство. Ова опфаќа право на обезбедување на соодветен животен стандард, соодветна храна, вода, облека, засолниште и заштита на здравјето на луѓето, кои се експлицитно загарантирани со меѓународното право. Во случај кога државните или недржавните чинители не се во состојба или не обезбедуваат ваква помош, тогаш тие треба да го дозволат тоа да го прават други чинители. Секоја таква помош мора да се обезбеди според принципот на непристрасност, што наложува поддршката да се обезбеди исклучиво врз основа и пропорционално на потребите. Ова е во согласност со принципот на недискриминација: никој не смее да се дискриминира врз основа на статус, вклучувајќи возраст, пол, раса, боја, етничка припадност, сексуална ориентација, јазик, религија, инвалидитет, здравствена состојба, политичко или друго убедување и национално или социјално потекло.

Правото на заштита и безбедност е утврдено во одредбите на меѓународното право, во резолуциите на Обединетите нации и други меѓу-владини организации и претставува основна одговорност на државата да ги штити луѓето кои се во нејзина надлежност. Државата е исто така одговорна за време на хуманитарни операции да обезбеди безбедност и заштита на сигурноста и хуманитарна грижа за бегалци, азиланти и внатрешно раселени лица.

Црвениот крст во рамките на своите овластувања, и својот мандат и улога обезбедува севкупна поддршка на властите во државата во обезбедување на заштита на горе наведените права на луѓето погодени од природни катастрофи или катастрофи предизвикани од човекот.

НАША ЗАЛОЖБА

Ние ги нудиме нашите услуги со верба дека ќе дадеме придонес и поддршка за подобрување на животот на погоденото население на начин кој ги рефлектира потребите на ранливите категории на население и социјално исклучените лица. Нашите активности постојано се насочени во обезбедување поддршка за спречување, подготвеност и одговор при катастрофи, надминување на ефектите од катастрофите и зајакнување на капацитетите на локалните чинители на сите нивоа.

МЕЃУНАРОДНИ ХУМАНИТАРНИ СТАНДАРДИ

Како резултат на потребата за хармонизирање на хуманитарните стандарди во работата на меѓународните и националните хуманитарни организации за делување во услови на вонредни состојби предизвикани од природни катастрофи или катастрофи предизвикани од човекот во 2014 година усвоен е **Основен Хуманитарен Стандард за Квалитет и Одговорност** од страна на Иницијативата за Заеднички Стандарди со цел да се обезбедат норми и стандарди за хуманитарните организации кои обезбедуваат поддршка за време на вонредни состојби.

Основниот Хуманитарен Стандард за Квалитет и Одговорност дефинира девет клучни заложби кон кои треба да тежнеат хуманитарните организации и лица вклучени во обезбедување на хуманитарен одговор за подобрување на квалитетот и ефикасноста на обезбедената помош.

Преку исполнувањето на овие заложби се обезбедува поголема одговорност пред заедниците и луѓето погодени од криза: тие се запознати кон што се обврзуваат хуманитарните организации и на кој начин се обезбедува отчет за нивната работа. Поддршката и заштитата на заедниците и заштитата на основни човекови права на луѓето при кризната состојба се од примарен интерес во овој процес.

Заедничките заложби кои произлегуваат од Основниот Хуманитарен Стандард за Квалитет и Одговорност усвоен од Иницијативата за Заеднички Стандарди се интегрален дел од Хуманитарната Повелба и Минималните Стандарди СФЕРА и се интегрален дел од рамката за делување на Меѓународната Федерација на Црвен крст и Црвена полумесечина и националните друштва на Црвен крст и Црвена полумесечина.

Црвен крст на Република Северна Македонија цврсто се заложува во следење на овие клучни заложби со цел да се заштити достоинството и интегритетот на лицата опфатени со услугите и активностите на националното друштво.

ОСНОВЕН СТАНДАРД ЗА ОДГОВОРНОСТ

ХУМАНИТАРЕН КВАЛИТЕТ И

Core Humanitarian
STANDARD

усвоен од Иницијативата за Заеднички
Стандарди

Core Humanitarian
Standard on Quality
and Accountability

ЗАЛОЖБИ, КЛУЧНИ АКТИВНОСТИ И ОРГАНИЗАЦИСКИ ОДГОВОРНОСТИ

1. На заедниците и лицата погодени од кризата да им се обезбеди помош која е соодветна на нивните потреби.

Критериум за квалитет: Обезбедување на соодветен и релевантен одговор.

Клучни активности

1.1 Спроведување на систематска, објективна и тековна анализа на контекстот и капацитетите на организациите и партнерите.

1.2 Дизајнирање и спроведување соодветни програми засновани на непристрасна проценка на потребите и ризици и детектирање на слабости и капацитети на различни групи.

1.3 Прилагодување на програмите кон променливите потреби, капацитети и контекст.

Организациски одговорности

1.4 Политиките и правилниците на организацијата се цврсто насочени кон обезбедување на непристрасна помош заснована врз потребите и капацитети на заедниците и луѓето погодени од криза.

1.5 Политиките утврдуваат обврски кои обезбедуваат непристрасен одговор во услови кога постојат различности во заедниците, вклучувајќи ги и обесправените или маргинализирани лица.

1.6 Утврдени се јасни процедури за тековно анализирање и процена на хуманитарниот одговор.

2. На заедниците и луѓето погодени од криза треба навремено да им се обезбеди пристап до хуманитарна помош.

Критериум за квалитет: Обезбедување ефективен и навремен хуманитарен одговор.

Клучни активности

2.1 Дизајнирање на програми што може да се справат со реалните предизвици, со цел предложената акција да биде реална и безбедна за заедниците.

2.2 Обезбедување на навремен хуманитарен одговор, и носење на навремени одлуки и постапување без непотребно одложување.

2.3 Било какви незадоволени потреби на погоденото население треба да се пренасочат до организации кои поседуваат соодветна техничка експертиза и мандат за нивно надминување.

2.4 Во работата треба да се користат релевантни технички стандарди и добри практики користени во хуманитарниот сектор за планирање и проценка на програми.

2.5 Потребен е континуиран мониторинг на активностите и резултатите, со цел да се прилагодат програмите и да се решат одредени недостатоци во имплементацијата.

Организациски одговорности

2.6 Програмите и проектите да бидат во согласност со реалните организациски капацитети.

2.7 Политиките на организацијата да обезбедуваат систематско, објективно и тековно следење и проценка на активностите и нивните ефекти и резултатите од мониторингот и проценката да се користат за адаптирање и подобрување на програмите, да се обезбеди навремена и правилна распределба на ресурси во имплементацијата на хуманитарниот одговор.

3. Хуманитарната акција не треба да има негативен ефект врз заедниците и луѓето погодени од криза. Хуманитарниот одговор треба да овозможи тие да станат поподготвени, флексибилни и помалку изложени на ризик.

Критериум за квалитет: Хуманитарниот одговор треба да ги зајакне локалните капацитети за да се избегнат негативни ефекти.

Клучни активности

3.1 Обезбедените програми треба да се засновани врз локалните капацитети и да имаат за цел да придонесат во зајакнување и

подобрување на адаптивбилноста на заедниците и луѓето погодени од кризата.

3.2 Треба да се користат сите постојни резултатите проценки на опасности и ризици во заедницата и планови за подготвеност при кризни состојби за успешно имплементирање на активностите.

3.3 Треба да се посвети посебно внимание на развој на локалните капацитети за да бидат поуспешни во справувањето со слични кризни состојби. Маргинализираните и загрозените групи треба да се соодветно застапени во процесот.

3.4 Потребно е планирање на излезна стратегија уште во раните фази на хуманитарниот одговор за да се обезбедат долгорочни позитивни ефекти и да се намали ризикот од зависност.

3.5 Програмите кои се планираат и спроведуваат треба да промовираат рано опоравување од катастрофата и да се потпираат на локалната економија.

3.6 Потребно е идентификување и постапување по потенцијални или реални несакани негативни ефекти и ризици по прашања поврзани со: безбедност, сигурност, достоинство и права на луѓето; сексуална експлоатација и злоупотреба на персоналот; културолошки, родови и социјални политички односи; егзистенцијални прашања; локална економија; и животна средина.

Организациски одговорности

3.7 Политиките, стратегиите и упатствата треба да оневозможат програмите да имаат било какви негативни ефекти, како на пример, експлоатација, злоупотреба или дискриминација од персоналот врз заедниците и луѓето погодени од кризата. Тие треба да промовираат зајакнување на локалните капацитети.

3.8 Треба да се воспостават системи за заштита на сите лични податоци собрани од заедниците и луѓето погодени од кризата што може да резултира со нивно доведување во опасност по било кој основ.

4. Заедниците и луѓето погодени од криза ги знаат своите права и имаат пристап до информации и учествуваат во одлуките што влијаат врз нив.

Критериум за квалитет: Хуманитарниот одговор се заснова на комуникација, учество и повратни информации.

Клучни активности

4.1 На заедниците и лицата погодени од кризата треба да им се обезбедат информации за организацијата, основните принципи, обврски и задачи на персоналот, програмите што се спроведуваат и услугите кои се планирани да се испорачаат за целните групи.

4.2 Комуникацијата треба да се остварува на јазици, медиуми и форми кои се лесно разбирливи, почитувани и културно соодветни за различни членови на заедницата, особено ранливите и маргинализираните групи.

4.3 Во операцијата треба да се обезбеди застапеност и инклузивност, што подразбира вклученост, учество и ангажирање на заедниците и лицата погодени од кризата во сите фази на операцијата за помош.

4.4 На заедниците и лицата погодени од кризата треба да им се помогне и да се охрабрат да обезбедуваат повратни информации за нивното задоволство од квалитетот и ефективноста на добиената помош, со посебен акцент на полот, возраста и различностите на луѓето кои обезбедуваат повратни информации.

Организациски одговорности

4.5 Треба да се донесат јасни политики за споделување информации, и промовирање на култура на отворена комуникација.

4.6 Треба да се донесат политики за вклучување на заедниците и лицата погодени од криза, како одраз на приоритетите и ризиците што ги идентификуваат во сите фази од работата.

4.7 Надворешните комуникации, вклучително и оние што се користат за прибирање финансиски средства, мора да бидат точни, етички и со почитување, и да ги претставуваат заедниците и луѓето погодени од кризата како достоинствени човечки единки.

5. Заедниците и лицата погодени од криза имаат пристап до безбедни и одговорни механизми за решавање на жалби, поплаки и претставки.

Критериум за квалитет: Жалбите, поплаките и претставките се добредојдени и се решаваат.

Клучни активности

5.1 Во консултација со заедниците и лицата погодени од кризни состојби се дизајнира, спроведува и следи процесот на поднесување жалби, поплаки и претставки.

5.2 Жалбите, поплаките и претставките треба да се поздрават и прифатат и корисниците треба да се информираат како да го реализираат овој процес и како можат да се решат настанатите проблеми.

5.3 По жалбите, поплаките и претставките треба да се постапува навремено, фер и соодветно на начин што дава приоритет на безбедноста на подносителот на барањето и на оние кои се засегнати во сите фази на одговорот.

Организациски одговорности

5.4. Процесот на одговор на жалби, поплаки и претставки од заедниците и луѓето погодени од криза мора да биде јасно дефиниран и документиран. Процесот треба да го опфати процесот на програмирање, сексуална експлоатација и злоупотреба и други видови на злоупотреби на моќ.

5.5 Треба да се воспостави организациска култура во која сериозно се сфаќаат жалбите, поплаките и претставките и се постапува според јасно утврдените политики и процеси.

5.6 Заедниците и луѓето погодени од криза треба да се целосно запознати со очекуваното однесување на хуманитарниот персонал, вклучително и организациските обврски преземени за спречување на сексуална експлоатација и злоупотреба.

5.7 Жалбите, поплаките и претставките кои не спаѓаат во делокругот на организацијата, се доставуваат до соодветната институција на начин што е во согласност со добрите практики и регулативите во државата.

6. Заедниците и луѓето погодени од криза добиваат координирана, комплементарна помош.

Критериум за квалитет: Хуманитарната реакција е координирана и комплементарна.

Клучни активности

6.1 Треба да се идентификуваат улогите, одговорностите, капацитетите и интересите на различните чинители.

6.2 Хуманитарниот одговор на организацијата треба да биде комплементарен и да ги надополнува напорите на националните и локалните власти и други хуманитарни организации.

6.3 Треба да се учествува во релевантни тела за координација и да се соработува со другите чинители за да се минимизираат барањата на заедниците и да се максимализира опфатот на услуги за лицата погодени од кризна состојба.

6.4 Треба да се споделуваат потребните информации со партнерите, групите за координација и другите релевантни чинители преку соодветни канали за комуникација.

Организациски одговорности

6.5 Организациските политики и стратегии треба да изразуваат и инкорпорираат јасна заложба за координација и соработка со други чинители, вклучително и националните и локалните власти, без да се загрозат хуманитарните принципи.

6.6 Работата со партнерите се треба да се регулира со јасно дефинирани договори каде е регулирано почитување на мандатот, обврските и независноста на секој партнер и каде се дефинирани ограничувањата и обврските на партнерите.

7. Заедниците и луѓето погодени од криза можат да очекуваат испорака на подобрена помош бидејќи организациите учат од своите искуства и анализи.

Критериум за квалитет: Хуманитарните чинители постојано учат и се подобруваат.

Клучни активности

7.1 При дизајнирање на програмите организацијата треба да се потпира на научените лекции и претходни искуства.

7.2 Треба да се учи, иновира и да се спроведуваат промени врз основа на мониторинг и евалуација и повратни информации и претходни поплаки.

7.3 Научените лекции и иновации треба да се споделат внатрешно во организацијата, но и со заедниците и луѓето погодени од криза и другите заинтересирани страни.

Организациски одговорности

7.4 Треба да постојат јасно дефинирани политики за евалуација и учење и да има достапни средства за учење од искуствата и подобрување на идни практики.

7.5 Треба да постојат механизми за евидентирање на знаења и искуства и да бидат достапни до целата организација.

7.6 Организацијата треба да даде придонес во споделување на стекнатите знаења и иновации од хуманитарниот одговор со други партнери во хуманитарниот сектор.

8. Заедниците и лицата погодени од криза ја добиваат потребната помош од компетентен и добро менаџиран тим на вработени лица и волонтери.

Критериум за квалитет: Вработените имаат целосна поддршка за ефективно извршување на својата работа и се третирани на фер и правичен начин.

Клучни активности

8.1 Работа на вработените е во согласност со мандатот и вредностите на организацијата и согласно целите и стандардите за работа.

8.2 Вработените се придржуваат кон политиките кои се однесуваат на нивната работа и ги разбираат последиците доколку не се придржуваат кон нив.

8.3 Вработените ги унапредуваат и користат потребните лични, технички и менаџмент компетенции за да ја исполнат својата улога и имаат разбирање како организацијата може да ги поддржи во нивните напори.

Организациски одговорности

8.4 Организацијата има соодветни менаџментски капацитети и соодветна служба и можности за реализација на своите програми.

8.5 Политиките и процедурите за вработените се фер, транспарентни, недискриминаторски и во согласност со локалното законодавство поврзано со вработување на човечки ресурси.

8.6 Постои систематизација и опис на работните места, работните цели и процеси за обезбедување на повратни информации, со цел службата да биде точно запозната со своите права и обврски.

8.7 Дефиниран е и донесен Кодекс на однесување со кој се утврдуваат, обврските на службата со цел да се оневозможи експлоатација, злоупотреба или друг начин на дискриминација врз луѓето.

8.8 Донесен е правилник за унапредување на вештини и компетенции на службата.

8.9 Донесен е правилник за безбедност и добросостојба на службата.

9. Заедниците и луѓето погодени од криза можат да очекуваат организациите кои им помагаат, управуваат ефикасно, ефективно и етички со ресурсите кои се на располагање.

Критериум за квалитет: Со ресурсите одговорно се управува и се користат соодветно со нивната намена.

Клучни активности

9.1 Програмите се дизајнираат и имплементираат на начин кој обезбедува ефикасно користење на ресурсите, балансирање на квалитетот, цената и навременоста на испорака на услуги во секоја фаза на одговорот на кризната состојба.

9.2 Ресурсите се менаџираат и користат ресурси на начин кој го гарантира постигнувањето на зацртаните цели, и се минимализира несоодветното трошење на ресурси.

9.3 Се следи и известува за расходите согласно со буџетираниите средства преку воспоставен систем за финансиско планирање и мониторинг и ублажување на клучните ризици во финансиското менаџирање.

9.4 При користењето на локални и природни ресурси, се зема во предвид нивното влијание врз животната средина.

9.5 Постои систем за справување со ризик од корупција и се преземаат соодветни активности доколку се идентификуваат вакви ризици.

Организациски одговорности

9.6 Воспоставени се етички политики и процеси за законско регулирање на употреба и управувањето со ресурси, вклучително и постапување и распределба на средства и подароци во натура; одговорно користење на ресурси за заштита на животната средина, спречување и постапување при корупција, измама, судир на интереси и злоупотреба на ресурси, спроведување ревизии, проверка на транспарентност и соодветно известување, и зачувување на интегритетот и независноста на организацијата.

СФЕРА, ХУМАНИТАРНА ПОВЕЛБА И МИНИМУМ СТАНДАРДИ ПРИ ХУМАНИТАРЕН ОДГОВОР

Прирачникот СФЕРА, Хуманитарната Повелба и Минимум Стандардите при хуманитарен одговор, е производ на колективното искуство на многу луѓе и агенции. Проектот СФЕРА е инициран во 1997 година од група на невладини организации и Движењето на Црвен крст и Црвена полумесечина со примарна цел да се усвојат универзални минимални стандарди во основните области кои се дел од обезбедување на хуманитарен одговор при вонредни состојби.

СФЕРА стандардите се примарна референтна алатка за национални друштва на Црвен крст и Црвена полумесечина, МКЦК и Меѓународната Федерација на ЦК/ЦП, национални и меѓународни невладини организации, волонтери, агенции на ООН, влади, донатори, приватниот сектор и многу други. Денес, СФЕРА претставува светска заедница која ги здружува и ги поткрепува хуманитарните практичари да го подобрат квалитетот и одговорноста при обезбедување на хуманитарната поддршка. Денес СФЕРА претставува сет на најпознати и меѓународно прифатени заеднички принципи и универзални минимални стандарди за хуманитарен одговор.

Хуманитарната Повелба и Минималните Стандарди ја рефлектираат определбата на агенциите да ја подобрат ефикасноста на обезбедената помош и нивната одговорност пред партнерските организации и крајни корисници страни, и претставуваат практична рамка за отчет и одговорност. Хуманитарната Повелба и Минималните Стандарди не можат да спречат да се случуваат хуманитарни кризи, ниту можат да го спречат човековото страдања. Сепак, она што тие го нудат, е можност за зајакнување на помошта со цел да се направи позитивна разлика во животот на луѓето погодени од катастрофата. Од донесувањето на Хуманитарната Повелба и Минималните Стандарди кон крајот на 90-тите години, како иницијатива на група хуманитарни невладини организации и Движењето на Црвениот крст и Црвена полумесечина, сега СФЕРА стандардите се применуваат како де факто стандарди за хуманитарен одговор во 21 век.

Хуманитарната Повелба и Минималните Стандарди СФЕРА ги инкорпорираат заедничките заложби кои произлегуваат од **Основниот Хуманитарен Стандард за Квалитет и Одговорност** усвоен од Иницијативата за Заеднички Стандарди.

Хуманитарните Стандарди на Црвениот крст на РСМ ги следат принципите на Хуманитарната Повелба и Минималните Стандарди СФЕРА и тие се интегрирани во секојдневната работа на националното друштво.

ДЕСЕТ ОСНОВНИ СФЕРА ПРИНЦИПИ

1. Хуманитарниот императив е секогаш во прв план.
2. Помошта се обезбедува без разлика на раса, вероисповед или националност или друга припадност на примателите. Приоритетноста за доделување помош се утврдува исклучиво врз основ на потребите на луѓето.
3. Хуманитарната помош не смее да се користи за одредени политички или верски цели.
4. Црвениот крст не смее да се користи како инструмент на политика на владата.
5. Потребно е доследно почитување на културата и обичаите на луѓето.
6. Хуманитарната поддршка треба да биде основа за надградба на локалните капацитети за одговор при катастрофи.
7. Корисниците на поддршката треба да бидат вклучени во процесот на менаџирање на хуманитарната поддршка.
8. Покрај исполнувањето на основните цели преку обезбедување поддршка за целните групи, операцијата треба да има за цел да ги надгради севкупните капацитети на организацијата за намалување на идни ранливи состојби при слични катастрофи.
9. Одговорност имаме и пред корисниците и пред донаторите.
10. Во нашите извештаи, информации, соопштенија и рекламни активности, ќе ги прикажуваме жртвите погодени од катастрофата како достоинствени човечки суштества, а не како безнадежни лица.

СФЕРА Стандардите претставуваат збир на принципи и минимум хуманитарни стандарди во четири технички области на хуманитарен одговор:

1. Здравствена грижа
2. Засолништа и населби
3. Безбедност на храна и исхрана
4. Снабдување со вода и санитација и промоција на хигиена

Овие четири области се исто така интегрирани во Хуманитарните Стандарди на Црвениот крст на РСМ со цел да се обезбедат суштински предуслови за обезбедување на хуманитарна поддршка за погоденото население при вонредни кризни состојби кои наложуваат хуманитарна поддршка и одговор на националното друштво за целните категории кои се опслужуваат.

ЗДРАВСТВЕНА ГРИЖА

Секој има право на навремена и соодветна здравствена заштита

Минималните стандарди во здравствената сфера се практично изразување на правото на здравствена заштита во хуманитарни контексти. Стандардите се втемелени во верувања, принципи, должности и права прогласени во Хуманитарната Повелба на ОН. Тука се вклучуваат правото на живот со достоинство, право на заштита и безбедност и право на добивање хуманитарна помош врз основа на потреба.

Цел на здравствената заштита при кризна состојба е да се намали вишокот на морбидитет и смртност

Хуманитарната криза има значително влијание врз здравјето и благосостојбата на погодените популации. Пристапот до здравствена заштита за зачувување на човечките животи е од особено значење во почетните фази при вонредни состојби. Здравствената заштита може да биде во форма на здравствена промоција, превенција, лекување, рехабилитација и палијативна нега во која било фаза на одговорот.

Влијанието на кризата врз здравствена состојба на луѓето може да биде директно (повреда или смрт од самата криза) и индиректно (промени во животните услови, присилно раселување, недостаток на правна заштита или намален пристап до здравствена заштита). При кризни состојби, пренаселеноста, несоодветното засолниште, лошите санитарни услови, недоволното количество на вода и квалитетот и намалената безбедност на храна, го зголемуваат ризикот од неисхранетост и појава на заразни

болести. Екстремниот стрес исто така може да предизвика и ментални здравствени состојби.

Намалениот пристап до здравствена заштита и прекинатото снабдување со лекови може да го нарушат потребното лекување на луѓето, како што се здравствената заштита на мајките и третманот за ХИВ, дијабетес и состојби на ментално здравје.

Примарната цел на здравствениот одговор за време на криза е да се спречи и намали вишокот на морталитет и морбидитет. Степенот на смртност и морбидитет, а со тоа и здравствените потреби, варираат во зависност од видот и обемот на секоја криза. При хуманитарни кризи една од основните цели е да се обезбеди поддршка и услуги во насока на ревитализирање на постојниот здравствен систем во државата.

Здравствени системи Стандард 1: Обезбедување на здравствени услуги

На луѓето да им се обезбеди еднаков пристап до ефективни, безбедни и квалитетни здравствени услуги кои се стандардизирани и ги следат прифатените протоколи и упатства.

Здравствени системи Стандард 2: Човечки ресурси

Здравствените услуги се обезбедуваат од обучени и компетентни здравствени работници кои имаат соодветни знаења и вештини за задоволување на здравствените потреби на населението.

Здравствени системи Стандард 3: Лекови и медицински средства

На луѓето им е обезбеден пристап до конзистентно снабдување со основни лекови и потрошен материјал.

Здравствени системи Стандард 4: Финансирање на здравствени услуги

На луѓето им е обезбеден пристап до бесплатни услуги за примарна здравствена заштита за време на катастрофа.

Здравствени системи Стандард 5: Менаџирање со информации

Дизајнирањето и испораката на здравствените услуги се врши преку прибирање, анализирање, толкување и користење на релевантни податоци за јавно здравје.

Здравствени системи Стандард 6: Водство и координација

На луѓето им се обезбедува пристап до здравствени услуги кои се координирани со агенциите и секторите за да постигне максимално влијание.

Основни здравствени услуги Стандард 1: Приоритетизирање на здравствени услуги

На луѓето им се обезбедува пристап до здравствени услуги кои се приоритетизирани за да се решат главните причини за прекумерна смртност и морбидитет

**Основни здравствени услуги – Контрола на заразни болести
Стандард 1: Превенција на заразни болести**

На луѓето им се обезбедува пристап до информации и услуги дизајнирани за да ги спречат заразните болести кои значајно придонесуваат за вишок морбидитет и морталитет

**Основни здравствени услуги – Контрола на заразни болести
Стандард 2: Дијагностика и менаџирање на случаи со заразни болести**

На луѓето им се обезбедува пристап до ефективна дијагноза и третман на заразни болести кои значајно придонесуваат за да се спречи вишокот морбидитет и морталитет.

**Основни здравствени услуги – Контрола на заразни болести
Стандард 3: Детектирање и одговор на ширење на заразни болести**

Се врши подготовка за можно ширење на заразни болести, тие навремено и ефективно се откриваат, истражуваат и контролираат.

**Основни здравствени услуги – Здравје на деца Стандард 1:
Превенција на болести со вакцинација**

На децата на возраст од 6 месеци до 15 години им се обезбедува имунизација против сипаници и пристап до рутински проширена програма за имунизација откако ќе се стабилизира ситуацијата.

**Основни здравствени услуги – Здравје на деца Стандард 2:
Менаџирање на болест на новороденчиња и детски болести**

На децата им се обезбедува пристап до приоритетни здравствени услуги кои се дизајнирани да ги решат главните причини за морбидитет и смртност кај новороденчиња и мали деца.

**Основни здравствени услуги - Сексуално и репродуктивно здравје
Стандард 1: Репродуктивно здравје**

На луѓето им се обезбедува пристап до приоритетните услуги за репродуктивно здравје (основен пакет на услуги) на почетокот на итната состојба и на услуги за репродуктивно здравје откако ситуацијата се стабилизира.

**Основни здравствени услуги – Сексуално и репродуктивно здравје
Стандард 2: ХИВ и СИДА**

На луѓето им се обезбедува пристап до минималниот пакет услуги за превенција, третман, грижа и поддршка за ХИВ за време на катастрофи.

Основни здравствени услуги – Повреди Стандард 1: Грижа за повредени

На луѓето им се обезбедува пристап до ефективна нега на повреди за време на катастрофи за да се спречи непотребен морбидитет, смртност и инвалидитет.

Основни здравствени услуги – ментално здравје Стандард 1: Ментално здравје

На луѓето им се обезбедува пристап до здравствени услуги кои спречуваат или намалуваат проблеми поврзани со менталното здравје и поврзани нарушувања.

Основни здравствени услуги – незаразни болести Стандард 2: Незаразни болести

На луѓето им се обезбедува пристап до основни терапии за да се намали морбидитетот и смртноста како резултат на акутни компликации или влошување на нивната хронична здравствена состојба.

ЗАСОЛНИШТА И НАСЕЛБИ

Засолништата и населбите имаат за цел да обезбедат безбедно опкружување за живеење на погоденото население за време на кризна состојба. Обезбедувањето на навремено засолниште и населби може да спасат многу животи во почетните фази на кризата. Покрај тоа што се обезбедува заштита од временските услови, засолништето е неопходно за унапредување на здравјето, поддршка на семејството и животот во заедницата и обезбедување достоинство, безбедност и пристап до егзистенцијални услови за преживување.

Просечното време на раселување на луѓето е се подолго со текот на годините. Бидејќи понекогаш раселувањето трае години или дури децении, локацијата на засолништата и населбите, како и планирањето на населбите и заедници каде се наоѓаат, се многу важен аспект за обезбедување на достоинствен живот и закрепнувањето на луѓето погодени од криза. Помошта која се обезбедува за засолништа и населби треба да биде во согласност со капацитетите и потребите на корисниците, заедниците, но и на граѓанското општество и државните институции. На тој начин ќе се овозможи и поттикне самостојност и самоуправање од страна на погоденото население, ќе се зајакне чувството на безбедност, заедништво и социјална кохезија со што ќе се овозможи започнување на процесот на закрепнување на погоденото население.

Активностите за обезбедување на засолниште и населби не се однесуваат само на обезбедување на опрема и материјали за изградба на засолништата. Во активностите за обезбедување одговор, исто така, се подразбира и обезбедување поддршка за обезбедување на земјиште и добивање на засолниште, обезбедување домување и предмети за домаќинство. Тука се подразбира и техничка помош и обезбедување на соодветен квалитет за побрзо закрепнување и враќање во нормален живот за населението. За оваа цел е потребно добро познавање на националната законска рамка поврзана со користење на земјиште и имот

како и националното законодавство поврзано со престој на бегалци и регулирање на нивниот статус во земјата.

Без оглед на формата на обезбедување на поддршка, секогаш е важно да се почитуваат постојните структури на заедницата и да се промовира социјална кохезија. За секое домаќинство и заедница се потребни различни нивоа и видови на поддршка. Безбедноста на престојот и обезбедувањето на соодветна документација се основен предуслов за пристап до безбедно засолниште. Меѓутоа, во услови на конфликтни состојби или кога има нерешени проблеми поврзани со поседот на земјиштето, обезбедувањето на засолниште може да биде особено комплексно.

Сè повеќе, при кризните состојби, условите наложуваат да се размислува долгорочно при планирањето на засолништа и градење населби. Раселувањето честопати знае да направи притисок врз постојните – честопати ограничени ресурси и да поттикне тензии кај локалната домицилна заедница.

При програмирање на оваа поддршка треба да се земе во предвид и разбирање, спречување и ублажување на негативните влијанија врз животната средина. Доколку не се земат предвид прашањата поврзани со животната средина, програмите за обезбедување засолниште за погоденото население на крајот можат да бидат неефикасни, бидејќи краткорочните резултати можат да предизвикаат нови проблеми што бараат понатамошни инвестиции.

Каде и како погоденото население ќе најде засолниште ќе се разликува во зависност од можноста да се остане на лице место или потребата од преселување на подалечни места. Систематското разгледување на посткризниот контекст е првиот чекор во планирањето на опциите за помош во однос на обезбедување засолниште и сместување во населби. Затоа е важно да се земат во предвид различни пристапи кои ќе бидат соодветни за раселените лица кои се директно засегнати, но и за индиректно засегнатите лица.

Ако условите дозволуваат, луѓето може да изберат да останат во нивното родно место во своите домови или во изнајмени живеалишта или во неформални живеалишта или сместување. Поддршката за домаќинствата кои не се раселени може да биде во форма на обезбедување на поддршка за поправка или реконструкција на постојните живеалишта.

Раселеното население може да се расели локално, на други локации во рамките на сопствената земја на живеење или да ги помине меѓународните граници. Во такви ситуации веројатно ќе изнајмат сместување, принудно ќе се престојуваат некаде или за нив ќе ја обезбеди грижата некој друг. Некои раселени домаќинства може да решат да се соберат во колективни сместувалишта или во населби за

таа намена или да се засолнат во импровизирани населби кои не биле претходно испланирани за таа намена.

Разбирањето на кризата преку вакви можни сценарија за населување на раселеното население погодено од кризата ќе помогне во планирање на соодветни стратегии за помош. Тоа ќе помогне во обезбедување на ефикасен и соодветен вид на помош согласно со специфичните категории на погодено население. Тоа ќе придонесе за подобро закрепнување на населението и изнаоѓање на долгорочно решение за опоравување и враќање на нормалниот живот на луѓето.

Засолништа и населби Стандард 1: Стратешко планирање

Стратегиите за засолништа и населби придонесуваат за безбедноста, сигурноста, здравјето и благосостојбата на раселените и не-раселените погодени популации и кога е можно, промовираат закрепнување и реконструкција.

Засолништа и населби Стандард 2: Планирање на населби

Планирањето на населби овозможува безбедно и сигурно користење на сместување и основни услуги за погоденото население.

Засолништа и населби Стандард 3: Покриен простор за живеење

На луѓето им е обезбедено доволно покриен простор за живеење, со термички удобност, свеж воздух и климатска заштита обезбедување на нивната приватност, безбедност и здравје и да може да преземаат основните егзистенцијални активности.

Засолништа и населби Стандард 4: Градежни работи

Се користат безбедносни градежни локални практики, материјали, експертиза и капацитети според потребите, за да се промовира вклученост на погоденото население и можностите за унапредување на животот на луѓето.

Засолништа и населби Стандард 5: Влијание врз животна средина

Се користат решенијата за засолништа и населби и градежни техники за да се намалат негативните влијанија врз животната средина.

Непрехрамбени производи Стандард 1: Предмети за индивидуално и семејно живеење и живот во засолниште

На погоденото население треба да му се обезбеди доволно предмети за индивидуално и семејно живеење и живот во засолниште за да се осигури На погоденото население треба да му се обезбеди личното здравје, сигурност и добросостојба.

Непрехрамбени производи Стандард 2: Облека и постелнина

На погоденото население треба да му се обезбеди доволно облека, ќебиња и постелнина за да се осигури личното здравје, удобност и добросостојба.

Непрехрамбени производи Стандард 3: Прибор за готвење и јадење

На погоденото население од катастрофа треба да му се обезбеди пристап до културно соодветен прибор за подготвување и складирање храна и прибор за готвење, јадење, и пиење.

Непрехрамбени производи Стандард 4: Шпорети, гориво и осветлување

На погоденото население треба да му се обезбеди пристап до безбеден шпорет кој работи на гориво и да му се обезбеди доволно гориво или енергенс за домашна потрошувачка, или достапни апарати за готвење во заедницата. Секое домаќинство треба да има пристап до соодветни средства за обезбедување на вештачко осветлување за да се осигури личната безбедност.

Непрехрамбени производи Стандард 5: Алати и поправки

Обезбеден пристап до неопходен алат, поправки и обезбедување на дополнителна обука за погодено население во услови кога самото е одговорно за изградба и одржување на свое засолниште или отстранување на шут.

БЕЗБЕДНОСТ НА ХРАНА И ИСХРАНА

Помошта во храна е потребна кога квалитетот и количината на достапна храна или пристапот до храна не се доволни за да се спречи прекумерна смртност, морбидитет или неисхранетост. Оваа помош претставува хуманитарен одговор за подобрување на достапноста и пристапот до храна, подигање на свеста за исхраната и практиките за хранење. Овој хуманитарен одговор има за цел да ја заштити и зајакне егзистенцијата на погоденото население. Формите за поддршка може да бидат обезбедување на материјална помош во храна, парична помош за храна, поддршка за производство и поддршка на локалната економија. Иако главен приоритет во почетните фази на кризата е задоволување на непосредните потреби на погоденото население, севкупниот одговор треба да има за цел зачувување и заштита на егзистенцијалните средствата, обновувањето на можностите за зајакнување на капацитетите на луѓето изгубени во текот на кризата и подобрување на отпорноста и подготвеноста од идните потенцијални кризни состојби. Помошта во храна исто така придонесува луѓето да не користат негативни механизми за справување со кризата, како што е продажба на продуктивни средства, прекумерно експлоатација или уништување на природни ресурси или акумулирање на долгови. Најчестите форми и алатки кои се користат во програмите за помош со храна, се:

- општа дистрибуција на храна (обезбедување на материјална помош во храна и парична помош за набавка на храна);
- сеопфатни програми за обезбедување на дополнителна исхрана;

- специфични програми за обезбедување на дополнителна исхрана за одредени целни групи; и
- Обезбедување релевантни услуги и поддршка, вклучително и трансфер на вештини или знаење.

Општата дистрибуција на храна треба да овозможи поддршка на луѓето на кои им е најпотребна храна. Помошта во храна треба да се прекине кога лицата што добиваат помош можат да ја произведат или да имаат пристапат до храна од други извори на поддршка. Во одредени случаи, можеби ќе биде потребно, доколку постојат такви можности, да се обезбеди и парична помош или егзистенцијална поддршка за погоденото население за определен транзициски временски период. На одредени целни групи, покрај основната храна, потребна им е дополнителна исхрана како резултат на нивните специфични потреби. Тоа се на пример децата на возраст од 6-59 месеци, постарите лица, лица со посебни потреби, луѓе кои живеат со ХИВ и бремени жени или доилки. Во многу ситуации, дополнителната исхрана спасува животи. Хранењето на лице место се презема само кога луѓето немаат начин самите да си ја приготват храната. На пример веднаш по кризна состојба, за време на движење на населението или кога безбедносната состојба ги изложува на ризик примателите на оброци да ја носат храната дома. Оваа форма на исхрана може да се користи и во училишта, иако на децата може да им се делат оброци кои може да ги носат дома. Во ваков случај треба да се земат во предвид и децата кои не одаат на училиште за да им се обезбеди и на нив достапност до храна. За ефикасно обезбедување на помош во храна потребни се одлични логистички капацитети и систем за менаџирање на процесот на набавка и дистрибуција на храна.

Проценка на безбедност на храна и исхрана Стандард 1: Безбедност на храна

Кога луѓето се изложени на зголемен ризик како резултат на несигурна храна, се вршат проценки преку прифатени методи за да се разбере видот, степенот и обемот на несигурност на храната, да се идентификуваат оние кои се најмногу засегнати од ваква храна и да се дефинира најсоодветниот одговор.

Проценка на безбедност на храна и исхрана Стандард 2: Исхрана

Кога луѓето се изложени на зголемен ризик од недоволна исхранетост, се вршат проценки преку користење на меѓународно прифатени методи за да се разбере видот, степенот и обемот на неухранетост и да се идентификуваат оние лица кои се најмногу засегнати, лицата изложени на најголем ризик и соодветниот одговор за постапување во вакви случаи.

Исхрана на бебиња и мали деца Стандард 1: Политики и координација

Безбедното и соодветно хранење на новороденчиња и малолетни деца е заштитено преку спроведување на клучни политики и силна координација.

Исхрана на бебиња и мали деца Стандард 2: Основна и квалификувана поддршка

Да се обезбеди пристап за мајки и старатели на новороденчиња и мали деца до навремена и соодветна поддршка за хранење за да се минимизираат ризиците и се оптимализира исхраната, здравјето и можностите за преживување.

Постапување при акутна неисхранетост и недостаток на микронутриенти Стандард 1: Умерена акутна неухранетост

Покривање на потреби поврзани со умерена акутна неухранетост.

Постапување при акутна неисхранетост и недостаток на микроелементи Стандард 2: Тешка акутна неухранетост

Третирање на тешка акутна неисхранетост.

Постапување при акутна неисхранетост и недостаток на микроелементи Стандард 3: Недостатоци на микрохранливи елементи.

Преземање на интервенции за обезбедување микрохранливи елементи за поддршка на јавното здравство и другите интервенции поврзани со обезбедување на исхрана за да се намалат вообичаените заболувања при вонредни состојби и за покривање на недостатоци на микрохранливи елементи.

Безбедност на храна Стандард 1: Општа безбедност на храна

Луѓето имаат право да добија хуманитарна помош во храна за да се осигури нивниот опстанок и да се заштити нивното достоинство, и колку што е можно, да се спречи трошење на сопствени средства за да се зајакне нивната отпорност и добросостојба.

Безбедност на храна – трансфер на храна Стандард 1: Општи норми за исхрана

Потребите за исхрана на населението погодено од катастрофата се задоволени, вклучително и оние за лицата кои се најмногу изложени на ризик.

Безбедност на храна – трансфер на храна Стандард 2: Соодветност и прифатливост

Обезбедените производи за исхрана се соодветни и прифатливи за примателите, така што тие можат да се користат ефикасно и ефективно на ниво на домаќинство.

Безбедност на храна – трансфер на храна Стандард 3: Квалитет и безбедност на храна

Дистрибуираната храна е соодветна за човечка исхрана и го запазува неопходниот квалитет.

Безбедност на храна – трансфер на храна Стандард 4: Систем за набавка на храна

Стоките и придружните трошоци се добро менаџирани преку користење на непристрасни, транспарентни и одговорни системи.

Безбедност на храна – трансфер на храна Стандард 5: Планирање и дистрибуција

Методот на дистрибуција на храна е одговорен, навремен, транспарентен и безбеден, достоинствен и е соодветен на локалните услови.

Безбедност на храна – Пренесување на храна Стандард 6: Употреба на храна

Храната се чува, подготвува и консумира на безбеден и соодветен начин на ниво на домаќинство и во заедницата.

Безбедност на храна – Трансфер на готовински средства и ваучери Стандард 1: Пристап до достапни стоки и услуги

Готовинските средства и ваучерите се земаат како начини за задоволување на основни потреби и за заштита и повторно воспоставување на нормален живот на населението.

Безбедност на храна – егзистенцијален Стандард 1: Примарно производство

Обезбедена е поддршка и заштита за примарните механизми за производство.

Безбедност на храна – егзистенцијален Стандард 2: Приходи и вработување

Треба да се обезбедат можности за заработка кога е можно остварување на приходи и вработување преку обезбедување еднаков пристап за жените и мажите.

Безбедност на храна – егзистенцијален Стандард 3: Пристап до пазари

Обезбеден е и промовиран безбеден пристап на погоденото население од катастрофа до стоки и услуги на пазарот во својство на производители, потрошувачи и трговци.

СНАБДУВАЊЕ СО ВОДА И САНИТАЦИЈА И ПРОМОЦИЈА НА ХИГИЕНА

Минималните стандарди за снабдување со вода, санитација и промоција на хигиена претставуваат практичен израз на споделените верувања и заложби на хуманитарните агенции и заедничките начела, права и должности кои ја регулираат хуманитарната акција, утврдени во Хуманитарната Повелба. Овие принципи се засноваат врз принципот на

хуманост и се рефлектираат во меѓународното право, поврзано со правото на живот и достоинство, право на заштита и безбедност и право на добивање хуманитарна помош врз основа на потреба. Секој има право на вода и санитација. Ова право се признава во меѓународните правни инструменти во однос на обезбедување, безбедна, прифатлива, физички достапна и доволно вода за лична и домашна употреба како и достапни санитарни јазли. Соодветна количина на безбедна вода е потребна за да се спречи смрт од дехидрација, за да се намали ризикот од заболувања поврзани со вода и да се обезбеди потрошувачка, готвење и лични и домашни хигиенски побарувања. Правото на вода и санитација е неразделно поврзано со другите човекови права, вклучително и правото на здравје, правото на домување и правото на соодветна храна. Видата и хигиенските услови, се гаранциите кои се неопходни за опстанокот на човекот. Државите и недржавните чинители имаат одговорност во исполнувањето на правото на вода и санитација. На пример, во време на вооружен судир, забрането е напад, уништување, отстранување на инсталации за вода за пиење или наводнување.

Водата и санитацијата се клучни детерминанти за опстанок во почетните фази на катастрофата. Луѓето погодени од катастрофи обично се многу подложни на заболувања и смрт од болести, кои во голема мерка се поврзани со несоодветно санитарни услови, несоодветно снабдување со вода и неможност за одржување на добра хигиена. Најзначајни од овие заболувања се дијарејата и заразните болести кои се пренесуваат преку фекално-орален пат. Други болести поврзани со вода и санитација се болестите кои се пренесуваат преку вектори поврзани со цврст отпад и вода. Терминот „санитација“, во рамките на овие стандарди, се однесува на отстранување на фецес, контролата на вектори, отстранување на цврст отпад и одводнување. Основната цел на програмите за вода, санитација и промоција на хигиена при катастрофи е да се намали преносот на фекално-орални заболувања и изложеноста на вектори кои носат болести преку промоција на:

- добри хигиенски практики
- обезбедување на безбедна вода за пиење
- намалување на ризиците по здравјето на животната средина
- обезбедување услови што им овозможуваат на луѓето да живеат здраво, достоинствено, удобно и безбедно.

Обезбедување доволно вода и санитарни јазли нема самото по себе да ја обезбеди нивната оптимална употреба или влијание врз здравјето на луѓето. За да се обезбеди максимална корист од обезбедениот хуманитарен одговор, неопходно е луѓето погодени од катастрофата да ги имаат потребните информации, знаења и разбирање на состојбите и околностите за да се спречат болести поврзани со вода и санитација и да се мобилизира нивната вклученост во дизајнирањето и одржувањето објектите и инсталациите за вода и санитација.

Стандард за снабдување со вода, санитација и промоција на хигиена 1: Дизајнирање и имплементација на програма за снабдување со вода, санитација и промоција на хигиена

Задоволени се потребите за снабдување со вода, санитација и промоција на хигиена на погодената популација, а корисниците се вклучени во дизајнирање, управување и одржување на објектите согласно со потребите и состојбите.

Снабдување со вода

Водата е неопходна за животот, здравјето и човечкото достоинство. Во екстремни ситуации, понекогаш нема да има доволно вода за да се задоволат основните потреби на луѓето. Во овие случаи снабдувањето на неопходните количини на безбедна вода за пиење и преживување е од клучно значење. Во повеќето случаи, главните здравствени проблеми кои произлегуваат при вакви состојби се предизвикани од лошата хигиена поради недоволно вода и консумирање на загадена вода.

Потребни количини на вода за преживување

Дневен внес на вода за пиење и исхрана - 2.5 до 3 литри на ден

Одржување на лична хигиена - 2 до 6 литри на ден

Вода за готвење - 3 до 6 литри на ден

Вкупно дневни потреби од вода по лице 7.5 до 15 литри вода

При катастрофи, и сè додека не се исполнат минималните стандарди за квантитет и квалитет на вода, приоритет е да се обезбеди правичен пристап до соодветна количина на вода, дури и ако водата е со среден квалитет. Луѓето погодени од катастрофа се значително поранливи на болести; Затоа, показателите за пристап и количина на вода треба да се достигнат дури и ако тие се повисоки од нормите на погодената или домицилната популацијата. Посебно внимание треба да се посвети за да се обезбеди потреба од дополнителна вода за лицата со специфични здравствени состојби, како што се лицата болни од ХИВ и СИДА, и да се исполни потребите од вода за добиток и земјоделски површини во сушни ситуации.

За да се избегне непријатни ситуации, препорачливо е подеднакво да се покријат потребите од вода и санитација за локалното население и на погодените целни групи од кризната состојба. Сепак, дури и ако има доволно количество вода за да се задоволат минималните потреби, потребни се дополнителни мерки за да се обезбеди правичен пристап до вода за сите групи. Локациите за користење вода треба да бидат лоцирани во области што се достапни за сите, без оглед на полот или етничката припадност. Некои рачни пумпи за вода и контејнери за носење вода можеби ќе треба да бидат дизајнирани или прилагодени за употреба од луѓе кои се болни од ХИВ и СИДА, постари лица, лица со посебни потреби и деца.

Стандард за снабдување со вода 1: Пристап до вода и количина на вода

На сите луѓе да им се обезбеди безбеден и правичен пристап до доволна количина на вода за пиење, готвење и лична и домашна хигиена.

Стандард за снабдување со вода 2: Квалитет на вода

Водата да е питка и доволно квалитетна да се пие и користи за готвење и лична и домашна хигиена, без да предизвика ризик по здравјето.

Стандард за снабдување со вода 3: Објекти за вода

На луѓето треба да им се обезбедат соодветни капацитети за собирање, складирање и користење на доволно количество вода за пиење, готвење и лична хигиена и да осигури водата за пиење да биде безбедна сè додека не се потроши.

Стандард за отстранување фекалии 1: Незагадена животна средина од човечки фекалии

Животната околина генерално а посебно живеалиштата, местата за производство на храна, јавните центри и околината на изворите на вода за пиење да не бидат загадувани од човечки фекалии.

Стандард за отстранување фекалии 2: Соодветни и адекватни тоалети

На луѓето да им се обезбедат соодветни, адекватни и прифатливи тоалети, доволно блиску до нивните живеалишта, за да се овозможи брз, сигурен и безбеден пристап во секое време, дење и ноќе.

Стандард за контрола на вектори 1: Индивидуална и семејна заштита

Сите луѓе погодени од катастрофата да имаат знаење и средства да се заштитат од вектори на болести и други непријатни состојби кои можат да предизвикаат значителен ризик по нивното здравје или благосостојба.

Стандард за контрола на вектори 2: Мерки за физичка, срединска и хемиска заштита

Животната средина каде престојуваат луѓето погодени од катастрофата нема да ги изложува на вектори кои предизвикуваат болести и други непријатности, и тие вектори да се одржуваат на колку што е можно пониско ниво.

Стандард за контрола на вектори 3: Безбедност на хемиска контрола

Мерките за контрола на хемиски вектори се спроведуваат на начин што осигурува персоналот, популацијата погодена од катастрофи и локалното опкружување да бидат соодветно заштитени и да се обезбеди хемиска отпорност на употребените супстанции.

Стандард за отстранување на тврд отпад 1: Собирање и отстранување на отпад

На погоденото население да му се обезбеди животна средина која не е загадена од цврст отпад, вклучително и медицински отпад, и да се обезбедат средства за ефективно и соодветно отстранување на домашниот смет и отпад.

Стандард за одвод/канализација 1: Одвод/канализација

На луѓето да им се обезбеди животна средина каде се минимализирани здравствените и другите ризици предизвикани од ерозија на вода, атмосферска вода, вода од поплави, домашните отпадни води и отпадните води од медицинските установи.

Промоција на хигиена

Болестите поврзани со водата, санитација и хигиената предизвикуваат значителни превентивни болести и смрт при кризни состојби. Промоција на хигиената има за цел да обезбеди поддршка за правилно хигиенско однесувања, ангажирање во заедницата и активности за намалување на ризикот од заболувања.

Ефективната промовирање на хигиена во заедницата се потпира на:

- работа со заедницата за мобилизирање акција и придонес во донесувањето одлуки;
- двонасочна комуникација и повратна информација за ризиците, приоритетите и услугите; и
- пристап до и употреба на објекти, услуги и материјали на вода и санитација и промоција на хигиена.

Промоцијата на хигиената треба да се заснова на надградба на знаењата на луѓето за постојните ризици и спречувањето на болести со цел да се обезбеди позитивно однесување на луѓето за заштитат на нивното здравје.

Стандард за промоција на хигиената 1: Промоција на хигиена и имплементација

Засегнатите мажи, жени и деца на сите возрасти се свесни за клучните ризици по јавното здравје и се мобилизирани да прифатат мерки за да се спречи влошување на хигиенските услови и да се користат и одржуваат санитарните објекти на правилен начин.

Стандард за промоција на хигиената 2: Идентификација и употреба на средства за хигиена

Населението погодено од катастрофата да има пристап и да е вклучено во идентификување и промовирање на употреба на средства за хигиена за да се обезбеди соодветна лична хигиена, здравје, достоинство и благосостојба.

СПЕЦИФИЧНИ ЦЕЛНИ КАТЕГОРИИ

Црвениот крст на Република Северна Македонија, во рамките на своите програми и проекти опслужува различни целни групи на корисници. Во продолжение се претставени посебно ранливи целни групи кои заслужуваат посебна грижа за време на хуманитарни кризни состојби

Деца

Децата сочинуваат значителен дел од секое население погодено од криза, но честопати се помалку видливи. Капацитетите и потребите на децата се разликуваат во зависност од нивната биолошка возраст и фаза на развој. За децата мора да се преземат посебни мерки за да се осигури нивна заштита и да имаат правичен пристап до основните услуги. За време на кризи, децата се соочуваат со специфични ризици по нивниот живот, меѓу кои неисхранетост, раздвоеност од нивните семејства, трговија со луѓе, регрутирање во вооружени групи и физичко или сексуално насилство и злоупотреба. За сите нив потребна е итна и неодољна акција со цел да се заштити добросостојбата на децата. Обезбедувањето на соодветна заштита честопати е загрозено од дополнителни фактори. На пример, адолесцентите и младите момчиња честопати се регрутираат како војници во вооружени сили и вооружени групи или пак се користат во најлошите форми на детска работа. Возрасните девојчиња постои можност да бидат регрутирани како сексуални робови или да бидат предмет на трговија со луѓе. Децата со посебни потреби постои голема можност да бидат напуштени или запоставени. На девојките со посебни потреби потребно е да им се посвети особено внимание затоа што се соочуваат со поголем ризик од сексуално насилство, сексуална експлоатација и неисхранетост.

Постари луѓе

Постарите луѓе претставуваат се поголем дел од вкупното населението во многу земји, но честопати се занемаруваат при хуманитарните кризни состојби. Во многу култури, лицето да се смета за старо, е поврзано со околностите (на пример, да се биде баба или дедо) или физички знаци (како бела коса), наместо да се гледа возраста. Во многу земји за стари лица се сметаат луѓето над 60 годишна возраст, иако при хуманитарни кризни состојби оваа граница е пониска и за постари лица се сметаат луѓето над 50 годишна возраст. Постарите луѓе носат знаење и искуство за справување со различни предизвици, делуваат како старатели, менаџираат со ресурси, координираат и акумулираат приходи. Постарите луѓе честопати се олицетворение на нашите традиции и историја и претставуваат културна референтна точка. Најчестите фактори кои ја зголемуваат ранливоста на постарите луѓе во хуманитарни контексти се изолацијата, физичката слабост, нарушувањето на структурите за поддршка на семејството и заедницата, хроничното заболување, функционалните тешкотии и намалените ментални капацитети. При хуманитарен одговор многу е важно постарите луѓе да се консултираат и да се вклучени во секоја фаза од хуманитарниот

одговор. Услугите треба да се планираат согласно возраста и пристапноста на луѓето и при обезбедувањето на програми посебно внимание треба да се посвети на планирање на услугите според старосните категории на постарите лица.

Лица со инвалидитет

Околу 15% од светското население живее со некаква форма на инвалидитет. Лицата со инвалидитет се лица со долгорочни телесни, ментални, интелектуални или сензорни нарушувања кои, во интеракција со разни бариери, можат да го попречат нивното целосно и ефикасно учество во општеството на еднаква основа со другите. Во хуманитарни контексти, лицата со посебни потреби имаат поголема веројатност да се соочат со бариери и пречки во физичкото опкружување, транспортот, информациите и комуникациите и хуманитарните установи или услуги. При програмирањето на одговорот и подготвеноста треба да се земат предвид капацитетите и потребите на сите лица со посебни потреби и да се направат напори да се отстранат физичките, комуникациските и други бариери за да се овозможи нивниот пристап и учество. Ризиците кај жените и девојчињата со посебни потреби може да се зголемат како резултат на родовата нееднаквост и дискриминација.

Луѓе кои живеат и се погодени од ХИВ

Познавањето на преваленцата на ХИВ во специфичен контекст е важно за да се разберат ранливостите и ризиците и да се обезбеди ефективен одговор за помош на овие лица. Раселувањето може да доведе до зголемени преваленца на ХИВ и кризите може да предизвикаат нарушување при обезбедување на услугите за превенција, тестирање, нега, лекување и поддршка на оваа целна категорија. Честопати се потребни посебни мерки за заштита од насилство и дискриминација меѓу популацијата со висок ризик. Дополнителен ризик е родова нееднаквост и дискриминација заснована врз статус на инвалидитет, родов идентитет и сексуална ориентација. За возврат, ова може да ги обесхрабри луѓето што живеат со ХИВ да бараат услуги при кризни состојби. Насилството, дискриминацијата и негативните стратегии за справување, ја зголемуваат ранливоста за пренесување на ХИВ, особено кај жени, девојчиња и ЛГБТ заедници. Лица изложени на најголем ризик се мажи кои имаат односи со мажи, луѓе кои инјектираат дроги, сексуални работници, трансродови лица, лица со инвалидитет и лица во затворите и други затворени средини. Со поголем пристап до услуги за населението погодено од криза може да се намали ризикот од ХИВ. Луѓето кои живеат со ХИВ имаат право да го живеат животот достоинствено, без дискриминација и треба да уживаат недискриминаторски пристап до услуги.

ЛГБТ заедница

Луѓето кои се идентификуваат како лезбејки, геј, бисексуалци, трансродови лица, честопати се изложени на зголемен ризик од дискриминација, стигма и сексуално и физичко насилство. Тие може да

се соочат со значителни пречки во однос на пристапот до здравствена заштита, домување, образование, вработување, информации и хуманитарни установи. На пример, ЛГБТИ луѓето честопати се соочуваат со дискриминација во програмите за помош кои се засноваат на „конвенционални“ семејни стандарди, како на пример за итно сместување или дистрибуција на храна. Ваквите бариери влијаат на нивното здравје и опстанок и може да имаат долгорочни последици врз интеграцијата. Затоа е потребно да се планираат специфични, безбедни и инклузивни активности за одговор за да се обезбеди потребната заштита за овие лица. За оваа цел, во секоја фаза на хуманитарниот одговор потребно е да се консултираат ЛГБТИ поединци и организации кои работат на ова поле.

Ментално здравје и психосоцијална поддршка

Луѓето реагираат различно на стресот од хуманитарна криза. Некои веројатно ќе бидат страшно погодени од кризната состојба, особено ако биле присилно раселени, одвоени од членовите на семејството, преживеале насилство или имале претходни состојби поврзани со менталното здравје. Затоа е особено важно да се обезбедуваат основни услуги и безбедност на социјално и културно соодветен начин за да се спречи трауматичната состојба кај погодените популации и да се посвети внимание на било какви прашања од дискриминаторна природа. Зајакнување на психосоцијалната поддршка и самопомош во заедницата создава заштитно опкружување, дозволувајќи им на засегнатите да си помагаат едни на други за да се обезбеди нивно социјално и емоционално закрепнување. Потребно е да се обезбедат фокусирани индивидуални, семејни или групни интервенции - вклучително и клинички интервенции - но тие не мора секогаш да се обезбедуваат од стручни лица за ментално здравје. Оваа поддршка може да ја обезбедува и кадар оспособен за оваа намена од Црвениот крст или друга стручна организација.

Психолошка прва помош: Психолошката прва помош треба да им биде достапна на луѓето кои се изложени на потенцијално трауматски настани како што се физичко или сексуално насилство, сведоци на злосторства и лица кои претрпеле големи повреди. Ова не е клиничка интервенција, туку претставува основен, хуман и поддржувачки одговор на страдањето на луѓето. Се состои од внимателно ислушување на погодените истрауматизирани лица, проценка на основните потреби и преземање мерки за задоволување на тие потреби, и поттикнување на социјална поддршка и заштита од дополнителни несакани последици. Поддршката не треба да биде наметлива и не треба да се принудуваат луѓето да зборуваат за причините за настанатиот немир/траума. По кратка психолошка сесија со лицето, претставниците на заедницата, здравствените работници и другите вклучени во хуманитарната реакција го преземаат укажувањето на подетална психолошка прва помош за овие лица. Иако психолошката прва помош треба да биде широко достапна, севкупниот одговор на полето на ментално здравје и

психосоцијална поддршка не треба да се ограничуваат само на психолошката прва помош.

Медицинска прва помош

При секоја криза, голем голем причинител за висока стапка на морбидитет и морталитет се должи на повредите. Во услови на кризна состојба постои голем товар врз здравствениот систем во државата да одговори на големиот број на повредени лица од предизвиканата катастрофа, без разлика дали е таа предизвикана од човек (војна, или движење на население како што се бегалци или мигранти или е природна катастрофа (земјотрес, поплави, пожари, големи сообраќајни несреќи, хемиски катастрофи, пандемии и др). За да се намали влијанието на повредите и ризикот од колапс на здравствениот систем, Црвениот крст и други хуманитарни организации даваат посебен придонес во надминување на последиците од настанатата катастрофа преку укажување на прва медицинска помош за настраданите. Навремената прва медицинска помош ако се даде на соодветен начин, спасува животи. Затоа е потребно континуирано оспособување на човечките ресурси за укажување на прва медицинска помош за настрадано население, и формирање на посебни тимови кои ќе работат на оспособување на различни целни категории за укажување на прва помош во случај на потреба и ќе бидат компетентни да укажат помош за настрадано население при кризна состојба. Првата помош треба да се развива и промовира во секој дом, во заедниците, во работните организации, во целото општество.

Духовен и религиозен идентитет

Погодените категории на население честопати имаат потреба од изразување на духовен или религиозен идентитет и врски со верска заедница. Ова е често суштински дел од нивната стратегија за справување и влијае врз соодветниот одговор во широк спектар на сектори. Постојат сè поголеми докази дека погодените категории на население имаат корист кога хуманитарните активности го земаат предвид нивниот верски идентитет. Постоечките верски заедници имаат голем потенцијал да придонесат за поуспешно имплементирање на хуманитарниот одговор. Затоа, хуманитарните работници треба да бидат свесни за верскиот идентитет и верски потреби на погодените категории на население. За оваа намена постојат широк спектар на алатки кои може да помогнат за реализација на оваа цел.

Кеш трансфер систем - поддршка со готовински средства за погодено население од кризна состојба

Во услови на кризна состојба, поголемиот дел од меѓународната и национална хуманитарна помош за погоденото население се обезбедена во натура, односно материјална помош во форма на храна, хигиенски средства, облека, алати, лекови, засолниште и производи за домаќинство и др. Меѓутоа, во последната деценија, постои значајно и растечко искуство со обезбедување на парични средства или ваучери како алтернативна форма на поддршка или надополнување на материјалната помош за погоденото население.

Се повеќе хуманитарни чинители обезбедуваат трансфер на готовински средства и ваучери за обезбедување на директна финансиска помош на луѓето погодени од катастрофи со цел да се зачува човековото достоинство, да се обезбеди пристап до храна и засолниште и да се помогне во обезбедување на егзистенцијални средства за корисниците.

Кеш трансфер системот е соодветен за задоволување на приоритетните потреби на луѓето и им остава избор на корисниците да ги искористат финансиските средства по слободен избор што овозможува максимализирање на ефектите од обезбедената хуманитарна поддршка.

Како што се зголемуваат искуствата во однос на бенефициите кои произлегуваат од користењето парични трансфери како форма за поддршка, така станува сè појасно дека готовинските средства може да играат важна улога во обезбедување на хуманитарна поддршка за луѓето по случувањето на кризна состојба во низа различни области.

Обезбедената хуманитарна финансиска поддршка овозможува пристап до храна, овозможува користење на средствата за обнова или заштита на домовите и имотот на луѓето, помага во задоволувањето на потребите на луѓето за обезбедување на престојувалиште и непрехранбени производи, ги поддржува бегалците и го олеснува процесот на репатриација и реинтеграција.

Веќе не се поставува прашањето дали финансиската помош е соодветен начин за задоволување на потребите на луѓето погодени од катастрофи, туку како организациите, донатори и владите можат на најдобар начин да го користат кеш трансфер системот за постигнување на најдобри ефекти, во согласност со нивните мисии и мандати.

Црвениот крст на Република Северна Македонија во соработка со партнерите, во својата работа во последните години, се повеќе го користи кеш трансфер системот како алтернативна форма за обезбедување фокусирана поддршка за одредени целни групи

СПЕЦИФИКАЦИЈА ЗА ПАКЕТ СО ХРАНА

Општи информации

Поединечно набавени производи, за дистрибуција во пакет со храна.

Видот на храна се одредува според навиките за исхрана на корисниците (пример. во некои земји шпагетите не се прифаќаат затоа што е несоодветно за локалните навик за готвење). Видот на храна се определува и според временската рамка за интервенција. На почетокот на операцијата, храната не треба да содржи производи од животинско потекло. Пакетот со храна не смее да содржи производи кои не се прифатени од целната категорија како резултат на верски, културни или други причини.

Пред набавката на големи количини треба да се направи внимателна анализа на достапноста и цените на локалниот, националниот или регионалниот пазар. Спецификациите на прехранбените производи може да се разликуваат согласно со националните регулативи. За увоз на храна секогаш е потребно да се добие одобрување од националните институции одговорни за таа намена, согласно со националните спецификации. Спецификациите мора да бидат прилагодени зависно од контекстот на државата каде се имплементира хуманитарната операција.

Спецификации

За секој производ за исхрана, вклучително и пакувањето, потребно е да има соодветна спецификација. Прехранбените производи мора да бидат погодни за човечка исхрана и да бидат со здрав, сигурен и пазарен квалитет. Согласно со Протоколот Картагена за биосигурност (амандман на Конвенцијата за биолошка разновидност) извозниците и производителите треба да посочат дали прехранбените производи содржат ГМО (генетски модифицирани организми) или не.

Ознаки

На надворешната и внатрешната амбалажа треба да се наведат имињата на производите, датумот на производство и рокот на траење и назнака дека пакетот не содржи културно ограничени производи, (на картонската кутија и поединечните пакувања / кутии / контејнери).

На секој поединечен производ мора да има ознака со:

- име на производ
- список на состојки
- список на хранливи вредности
- опис дека не содржи културно ограничени компоненти
- нето тежина во кг
- датум на производство испечатен или залепен на пакувањето
- минимален датум со рок на траење, со назнака „да се искористи пред“ испечатен или залепен на производот

Рок на траење

Најмалку 2-години рок на траење од датумот на испорака.

Пакување

Примарните и секундарните пакувања мора да бидат со соодветна големина која ќе обезбеди заштита на производите, и треба да се избегне да има празен простор во внатрешноста на пакетите и да се избегне празен простор меѓу кутии на палетите, со што ќе се овозможи редување на палети од 0,8 м x 1,2 м без да се надмине големината на палетата. Потребно е да се избегнат дополнителни пакувања на производите, особено пластични и најлонски кеси за една употреба. Кога такви опаковки постојат, се претпочитува тие да бидат од 100% разградливи материјали, како на пример хартија или картон или пластика базирана на скроб.

Тест на кутијата

Запечатената кутија со својата содржина мора да издржи еднаква тежина на куп од исти кутии на предвидената висина. Еквивалентната тежина се става да стои 12ч на дрвена табла на кутијата. Големината на дрвената табла треба да биде поширока најмалку 20мм од секоја страна од кутијата. Кутијата се става на стандардна палета, во некој кош. Кога специфичната висина на купот е непозната, стандардната висина е 4м.

Пример: за кутија со бруто тежина 12 кг, предвидена висина на купот е 4м, висина на кутијата е 0,25 м. Кутијата мора да издржи тежината на 11 идентични кутии (4м поделено со 0,25 м, минус една кутија). Оваа кутија ќе биде тестирана со 132 кг (11 x 12 кг).

Спецификација за семеен пакет со храна

		Спецификација	количина	стандард
1	Пакет со храна	- Брашно тип 400	5 кг	1 по фамилија за 1 месец
		- Шеќер 1 кг	1 парчиња	
		- Масло 1л	2 парчиња	
		- Сол 1 кг	1 парче	
		- Ориз 1 кг	1 парче	
		- Грав 1кг	1 парчиња	
		- Сув квасец 10 грама	10 парчиња	
		- Конзервирана риба (сардина) 110 гр	6 парчиња	
		- Макарони 500 гр	2 парчиња	
		- Готова храна 400 гр	4 парчиња	
		- Филтер чај 20/1	2 кутии	
		картонска кутија со лого на Црвен крст на РСМ 330 x 247 x 307 мм, на мак. и алб.	1 парче	

СПЕЦИФИКАЦИЈА ЗА ХИГИЕНСКИ ПАКЕТ

Општи информации

Разговорот со целните категории треба да претставува основа за избор на средства за хигиена и иако можеби не е можно да се консултираат детално за време на пикот на вонредната состојба, секогаш треба да се најде простор за дискусија со погоденото население. Иако генерално постои норматив за составот на хигиенски пакет, сепак тој треба да се прилагоди согласно со локалниот контекст и потреби.

Во раните фази на голема вонредна состојба може да се организира голема дистрибуција на сигурни и приоритетни хигиенски производи (кои значат спасување на живот), како што се сапун или контејнери за вода, иако приоритетно може да биде (за поткрепа на достоинството и самодоверба) и обезбедување на санитарни влошки и долна облека. За останатите производи треба да се направи проценка за да се види кои производи се културно , претходна проценка за тоа што им треба на луѓето и што е културно соодветни за погоденото население. Дополнителни артикли, како шампон и прашокот за перење, не мора да се приоритетни, а исто така не се културно чувствителни, но се препорачува да се направи проценка на локалните навики за хигиена и локалните производи за да се обезбеди целните корисници да бидат запознаени со производите кои ќе ги добијат со цел тие да се искористат на најдобар можен начин.

Промоторите за хигиена се одговорни за поттикнувањето на жените, мажите и децата да ги искористат на најдобар можен начин дистрибуираните хигиенски производи, но самиот избор и дистрибуцијата на производи ги прават логистичарите и лицата одговорни за хуманитарна помош. Затоа се препорачува лицата одговорни за промоција на хигиена и логистичарите да го направат потребниот избор и дистрибуција со цел да се осигури функционирање на ефикасен и ефективен систем.

Спецификации

Спецификациите може да се разликуваат зависно од националните регулативи. Увозот на средства за хигиена секогаш зависи од нормативите на властите во државата и целните корисници, врз основа на националните спецификации и културните преференци на целното население. Затоа секогаш е потребно да се проверат спецификациите со надлежните органи, и со националното друштво и со целните корисници, пред да се направи набавката на производите. Во некои држави, потребни се и здравствени сертификати за увоз на производи за хигиена.

Пакување

Примарните и секундарните пакувања мора да бидат со соодветна големина која ќе обезбеди заштита на производите, и треба да се

избегне да има празен простор во внатрешноста на пакетите и да се избегне празен простор меѓу кутии на палетите, со што ќе се овозможи редување на палети од 0,8 м x 1,2 м без да се надмине големината на палетата. Потребно е да се избегнат дополнителни пакувања на производите, особено пластични и најлонски кеси за една употреба. Кога такви опаковки постојат, се претпочитува тие да бидат од 100% разградливи материјали, како на пример хартија или картон или пластика базирана на скроб.

Тест на кутијата

Запечатената кутија со својата содржина мора да издржи еднаква тежина на куп од исти кутии на предвидената висина. Еквивалентната тежина се става да стои 12ч на дрвена табла на кутијата. Големината на дрвената табла треба да биде поширока најмалку 20мм од секоја страна од кутијата. Кутијата се става на стандардна палета, во некој ќош. Кога специфичната висина на купот е непозната, стандардната висина е 4м.

Пример: за кутија со бруто тежина 12 кг, предвидена висина на купот е 4м, висина на кутијата е 0,25 м. Кутијата мора да издржи тежината на 11 идентични кутии (4м поделено со 0,25 м, минус една кутија). Оваа кутија ќе биде тестирана со 132 кг (11 x 12 кг).

Спецификација за семеен пакет со хигиенски производи

		Спецификација	Количина	стандард
1	Пакет со хигиенски производи	- Прашок за машинско перење 3 КГ	1 парче	1 по фамилија за 1 месец
		- Шампон за коса 1 литар	1 парче	
		- Тоалетен сапун 100 грама.	2 парчиња	
		- Тоалетна хартија	4 парчиња	
		- Паста за заби 50 гр.	2 парчиња	
		- Четка за заби	4 парчиња	
		- Паста за бречење 50 гр	1 парче	
		- Жилет за бречење	5 парчиња	
		- Влажни марамици 72 парчиња	2 пакувања	
		- Сјај за садови 1 литар	1 парче	
		- Влошки10/1	1 пакување	
			картонска кутија со лого на Црвен крст на РСМ, 330 x 247 x 307 мм, на мак. и алб.	

Спецификација за ќебе

		Спецификација	количина	стандард
1	Ќебе	Ќебе со димензии 190 x 150 см	1 парче	За секој член од фамилија (еднократна помош)
		Полиестер		
		Боја		

Користење на средствата за друг вид на хуманитарна помош (по потреба)

		Спецификација	стандард
1	Душеци	Димензии 200 x 100 x 10 см Навлака	За секој член од фамилија
2	Вреќи за спиење	Летни или зимски (според потребите)	За секој член од фамилија
3	Чизми гумени	Кратки или долги (според потребите)	За секој член од фамилија
4	Сет за дезинфекција	-Пластика 10 л -заштитни наочари -заштитни маска -четка за чистење -заштитни ракавици - Концентриран раствор за дезинфекција од 0.5 л	1 по фамилија
5	Вода за пиене	Флаширана вода од 1л, 1.5л или 5л (според потребите)	Минимум 1л за секој член на фамилија за 1 ден